

Б'ЮТЬ КЛЮЧЕМ У БАТЬКІВСЬКОМУ ЗВ'ЯГЕЛІ

ЛАУРЕАТАМИ КОНКУРСУ СОЛОСПІВУ ПОВЕРНУЛИСЯ І СТУДЕНТИ РДГУ

"Як я умру, на світі запалає покинутий вогонь моїх пісень..." Ці слова Лесі Українки сьогодні звучать по-новому пророчче. Адже щоліта, на початку серпня, древній Звягель (нині Новоград-Волинський) збирає гостей на міжнародне свято літератури й мистецтва "Лесині джерела". Усе більше й більше людей звертається до літературної спадщини поетеси, тож свято щороку набирає розмаху. Шанувальники творчості геніальної поетеси з України та зарубіжжя їдуть, щоб вклонитися землі, що породила Лесю Українку. Їдуть до Звягеля і видатні люди, і самодіяльні художні колективи. Цього року Міжнародне свято літератури і мистецтва відбувалося у цьому волинському містечку в двадцятий раз.

Історія рідного краю, милозвучна багата мова його мешканців, неповторна народна творчість, народне ужиткове мистецтво – це ті джерела, з яких і в радості, і в смутку черпала снагу Леся Українка. Тож мета щорічного літературного свята – як популяризація літературної спадщини цієї мудрої жінки, так і народної творчості – пісні, звичаю, ремесел, що їх так цінувала Леся Українка.

У Лесиному святі взяли участь і рівняни. Членом журі конкурсу автентичного солоспіву "Пісня долю вишила" була доцент кафедри фольклору та народного співу, фольклорна виконавиця та керівник ансамблю "Джерело" Раїса Цапун. Учасниками цього конкурсу були студенти факультету музичної творчості Інституту мистецтв РДГУ. Коли досягненням для першокурсниці Інни Крупко став диплом учасника, то студентка п'ятого курсу Наталія Корчевська виборола у конкурсі

Призерка конкурсу солоспіву Лідія ЖАРКІВСЬКА

також студентка-заочниця Інституту мистецтв РДГУ Галина Кучинська. У виставці народних умільців наші земляки також привернули увагу. Вишивальниця Орися Рябунець – своїми рушниками, а майстер Микола Огородник витворами із соломки.

Лесине свято було гарним й урочистим, привабило до себе сотні місцевих мешканців батьківщини Лесі Українки. Прикрасою свята стали виступи автентичних виконавців народної пісні з Житомирщини. Привернув до себе увагу виступ лемків із Закарпаття, етнічних болгар зі Сходу України, а також молоді сподобався виступ Каті Бужинської та гурту "Мандри" з Києва.

Вразили учасників та гостей свята і виставкові зали літературно-меморіального музею Лесі Українки. За 43 роки своєї діяльності цей музей, розташований саме у тому будинку, де у лютому 1871 року народилася геніальна поетеса, став осередком культурного життя міста. Найсвятіше місце посеред трьох кімнат з картинами, фотоальбомами, книгами та меблями тих часів – дитяча кімната Лариси Косач. Тут у куточку – Лесин віночок зі стрічками, живі квіти та метрична книга, розгорнута саме на тій сторінці, де записано про день і місце народження майбутньої видатної поетеси. Окрема кімната музею зберігає реліквії сім'ї Косачів, серед яких побутові речі, рушник, присвячений М.П. Драгоманову, вишиванка, яку подарувала музею онука наймолодшої сестри Лесі Українки Ізидори Петрівни, корсетка та інші унікальні родинні речі. В експозиції музею і прижиттєві видання творів Лесі Українки.

Їдуть до Лесиної оселі на розмову люди різного віку, різних уподобань та політичних поглядів з усіх куточків України. І це тішить. Бо ми народ доти, доки пам'ятаємо про своїх геніїв, шануємо їхні творчі доробки, залишені нам у спадок.

Людмила МАРЧУК

Раїса ЦАПУН

почесне друге місце, а третьокурсниця Лідія Жарківська посіла третє. Варто підкреслити, що рівняни здобули призові місця серед десятків талановитих виконавців із Волині, Житомирщини, Черкащини, Сумщини, Полтавщини, Закарпаття. Своєрідною господинею свята, тобто його ведучою, була